

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LXI. De quatour montibus ascendendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

Dicit se in Christo manere, debet sicut ipse ambulavit, & ipse ambulare. De-scendamus per viam humilitatis; ponaturque nobis primus eius gradus, id est primus profectus, nolle dominari; secundus velle subjici; tertius in ipsa subiectione quaslibet contumelias, & injurias illatas æquanimiter pati. Primo gradu caruit in cœlo Lucifer ille, qui dixit in corde suo ^b: *In cœlum ascendam, super astra Dei exaltabo solium meum: sedeo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis: ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo.*

Hæc dicens irreparabiliter eccecidit de cœlo: & hoc ideò fortè, quia omnino intolerabilis superbìa est, velle dominari. Secundo gradu caruerunt primi homines in paradiſo, qui licet sua maluerint voluntate abuti, quām Crea-tori subjici; non tamen præsumperunt cæteris suæ sortis dominati. Ideo-que culpa eorum & pœna longè extitit dissimilis superbiae atque ruinæ dia-boli: unde & divinâ clementiâ quandoque meruerunt reparari. Tertium gradum non habent qui ad tempus credunt, sed in tempore temptationis recedunt.

Hæc dicimus, ut sciamus à quorum imitatione declinare debeamus. Nam & diabolus, & homo uterque ascendere præpostè voluit hic ad scientiam, ille ad potentiam, ambo ad superbiam. Non sic ascendere ve-limus, quin potius audiamus prophetam quærentem quomodo ascenden-dum sit. *Quis, inquit, ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco san-cto eius? Innocens manibus & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.* Ubi notandum, quod triplicem gra-dum ascendendi constituit. Primus gradus est innocentia operis: secundus munditia cordis: tertius, fructus ædificationis. Quos gradus miro modo invenimus in superioribus gradibus ascensionis. Ibi quippe fuerat tertius gradus tolerantia injuriarum. Ipsa est enim quæ probat huius ascensionis primum gradum, id est, innocentiam operis. Ibi secundus fuerat patientia subiectionis: & ipsam operatur munditia cordis, quæ est secundus aſcen-donis gradus. Ad hoc enim doctores prælatos habemus, ut cor mundemus, dicente Domino: *Iam vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vo-bis.* ^k Ibi etiam primus gradus fuerat contemptus dominationis: hic ter-tius est fructus ædificationis. *Quisquis autem dominari non appetit, is pro-fecto fructuose præest cæteris instituendis.*

S E R M O L X I.

De quatuor montibus ascendendis.

Quis ascendet in montem Demini ^a? Ascendit quidem semel Christus cor-poraliter super altitudinem cœlorum; sed & nunc ascendit quotidie spiritualiter in cordibus electorum. Si ergo volumus & nos cum eo aſcen-dere, ascendendum nobis est in montes virtutum de vallis vitiorum. Est

V U N D A

autem

^g 1.Ioan. 2. a
Christi descendens
& ascensus quo-modo à nobis i-
mitandus.

^b Esaïæ 14. a
Desensus no-
stri tres gradus.

ⁱ Psal. 23. a

Ascensus nostri
totidem.

^k Ioan. 15. a

^a Psal. 23. a

autem gemina species ipsorum vitiorum. Alia enim sunt quæ nocent nobis, alia quæ proximis. Illa flagitia, ista vocantur facinora: & hæc omnia dicuntur vallis lachrymarum, quia omni fletus fluvio plangenda est vita peccatorum. De valle flagitorum ascenditur ad montem castitatis triplici continentia, membrorum, sensuum, cogitationum. In prima continentia cohibetur actus, in secunda vitatur aspectus, in tertia resecatur affectus. Item de valle facinorum ascenditur in montem innocentiae. Hic erigitur scala: *Quod tibi non vis fieri, alii ne facias.* b: & ponitur in ea triplex gradus timoris, vel eius scilicet qui patitur, ne reddit talionem: vel superioris potestatis, ne inferat ultiōrem: vel interni judicis, qui reddit unicuique secundum opera sua. Cum autem ad hunc montem ascenderint, iam iusti sunt, & ex fide vivunt: sed necesse est eos secundum Apostolum persecutionem pati.

Itaque configendiū est de monte innocentiae ad montem patientiae: & hic quoque erigitur scala triplicis gradus. Primus est Domini passio; secundus Martyrum fortitudo; tertius Præmii magnitudo. Possunt sanè gradus isti dici gradus pudoris; sicut in innocentia fuerunt gradus timoris. Et nota, quod mons iste patientiae secundum hos gradus est arduus, spinosus, aridus. Arduus propter difficultatem imitandi passionem Domini. Spinosis propter aculeos tentationum quæ multiplices sunt, damna scilicet rerum, contumeliae verborum, cruciatu corporum, in quibus sancti Martyres examinantur. Aridus propter retributionem præmiorum, quæ non in hoc sæculo speratur, sed in futuro. Post hunc montem restat ei aliis mons ascendendus, mons scilicet montium: ad quem cum pervernit, iam in eo Deus requiescit. Unde scriptum est: *Factus est in pace locus eius.* Sed & in hoc monte pacis erigitur scala charitatis, unde Dominus dicit: *Quocunque vultis ut faciant vobis homines, & vos facite illis. Volumus siquidem retribui nobis, volumus ignosci, volumus gratis dari.*

SERMO LXII.

De varia & vera sequela Christi.

Qui mihi ministrat, me sequatur. Quidam sunt qui non sequuntur Christum, sed fugiunt. Alii non sequuntur, sed præuent. Nonnulli sequuntur, sed non assequuntur. Alii vero sequuntur, & consequuntur. Non sequuntur, sed fugiunt, qui necedum peccare desistunt, de quibus scriptum est b: *Omnis qui male agit, odit lucem.* Et Prophetæ: *Ecce isti qui elongant se a te, peribunt.* Non sequuntur, sed præuent, qui magistro tuum sententiis suas præferunt. Quorum imaginem tenebat Petrus, cum pro salute nostra volentem pati Dominum increparet, dicens: *Absit a te Domine, non erit tibi hoc.* Sequuntur, sed non assequuntur, qui segniter ac remissè agunt,

vel

Mons castitatis.

Mons innocentiae.
b vide Matt.
7.b. & Tob. 4
c 3.Tim.3.c

*Mons patientiae.**Iisque perquam aridus.**Mons pacis.*

d Psal. 75. a

e Matt. 7. b
& Tob. 4.

e Ioan. 12. d

f Ioan. 3. c
g Psal. 72. d